

Във връзка с това се роди идеята той да напише сценарий, по който аз да направя филм. Разказах му историята на баща си, който изчезна безследно след атентата през 1925 г. За този сценарий на времето му броех 20,000 лв. Това беше наскоро, след като се върна от Испания "Осъдени души" още не беше издал. Междувременно аз бях почнал да правя филма "Ще дойдат нови дни". Ангажиментите следваха един след друг. Той също потъна в работа и нямаше време да го дообработва. Така забравихме този сценарий. На една среща на съучениците ни на 24 май стана въпрос за него и той ми каза: "Пази го, че един ден ще струва много пари".

После издаде "Осъдени души". Прати ми книгата. "Тютюн" не ми прати. Обади ми се по телефона, обеща, но не ми изпрати екземпляр. За "Жени с минало" му се разсърдих, че не ми каза за премиерата. Извинява ми се. Казах му, че за инат няма да ида да я видя.

Поприцата ни бяха много различни и затова малко се виждахме.

Когато бях болен в Париж, жена ми ходи при него за съдействие, но той не можа да помогне. По-късно ходих пак веднаж при него за една услуга, но ми каза, че не може да ми свърши работа. Отговорих му, че все едно не съм му я искал. Отчужди се от нас може би защото се главозамае от успехите, а може би защото беше много ревнив.

Когато той се помина, аз бях в Етиопия.

По отношение на семейството имаше нещо утежнено в съзнание то му. По отношение на жените винаги се изказваше с някакъв сарказъм. И в романите му няма положителен женски образ. Привличаха го именно този род жени, които описва.

Пред мене е споменавал, че баща му се е самоубил. Може би е имал предвид, че ако е бил по-благоразумен е можал да запази живота си.

За семейството си говореше малко.

Притижаваше необикновено остър хумор.

Разказите си, за които споменах имаше намерение да печата като подлистник в някакъв вестник. Разказваше се за някаква лека жена, имаше някакъв маскарад, беше нещо полу-криминално, пикантно за четене, държеше в напрежение. Да се потърси в "Ден" - края на 1927 или 1928 година.

В гимназията всички четяхме доста. Имахме интересен преподавател Ив. Стефанов. Четяхме руска литература, Игнатовите издания.